

Behandling af de kronisk syge. Idet jeg er enig om, at man maa følge dette Spørgsmaal med Interesse, vil jeg minde om, at der af Justitsministeriet, under hvem Sundhedsvæsen og Tuberkuloselovgivning sorterer — saa vidt jeg husker paa Foranledning af Købstadforeningen — er planlagt Nedsættelse af en Kommission, som fortrinsvis skulde beskæftige sig med Betingelserne for Anlæg af Helbredelsesanstalter for Personer med kroniske Sygdomme. Det vilde være ønskeligt, om denne Kommission maatte kunne naa til et tilfredsstillende Resultat inden alt for lang Tid.

Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Søgaard) gjorde Indvendinger mod den fastsatte Aldersgrænse; han var imod, at man gik til 50 Aar som Grænse for Optagelse i Sygekasser. Jeg kan meget vel forstaa, at der kan være Betæneligheder heroverfor, men har paa den anden Side ment, at det under Hensyn til den Lov, der foreslaas knyttet til Sygekasseloven, Loven om Invaliderende, vil være ret paakrævet at have en saadan Aldersgrænse, fordi man jo som Betingelse for at udbetale Invaliderende kræver, at paagældende skal være Medlem af en Sygekasse. Det ærede Medlem mindede om, at Sygekassernes Delegeretmøde havde udtalt sig imod denne Aldersgrænse. Jeg har ogsaa en Erindring om, at et Flertal af de delegerede paa Mødet udtalte sig mod at gaa op med Aldersgrænsen til 50 Aar, og Sygekassernes Leder glemte vist saa at meddele Ministeriet noget derom, saaledes at det ikke paa officiel Maade kom til at danne et Led under Behandlingen af denne Sagi Sygekasseinspektoret, og hvor den i øvrigt er behandlet, men naturligvis, en Forhandling om dette Spørgsmaal kan altid optages. Jeg har dog ment, at man, under Hensyn til den Tilknytning til Invalidespørgsmaalet, som denne Sag skulde have, burde følge de Raadgivere, der holdt paa de 50 Aar. Med Hensyn til Indtægts- og Formuegrænsen mente det ærede Medlem, at den Bekendtgørelse, der ellers skulde udstedes hvert femte Aar, i disse Tider burde udstedes med kortere Mellemlum. Ja, det kan man jo tale om, men jeg har jo allerede tidligere gjort gældende overfor det ærede Medlem, at der er givet Adgang til paa Grund af de ekstraordinære Forhold at dispensere fra den udstedte Bekendtgørelse, og saaledes vil det antagelig gaa et Stykke Tid endnu, uanset hvilket Tidspunkt den nye Bekendtgørelse bliver udstedt paa. Men

vi kan, som sagt, i Udvalget forhandle om, hvorvidt man foreløbig skal fastslaa en hyppigere Revision af disse Indtægtsgrænser.

Endelig talte det ærede Medlem om Sygekasserne og Lægerne, der lejlighedsvis staar i et Modsætningsforhold, der fremkalder Gnidninger. Og han sagde, at han havde ønsket en Udvidelse af den Bestemmelse, der gives i § 21, hvorefter et vist Voldgiftsapparat kan sættes i Gang, og hvorefter ogsaa Ministeriet kan give Sygekasserne Beføjelse til for et Aar ad Gangen at undlade at have Akkord om Lægehjælpen og til at kunne indrette sig paa anden Maade overfor Medlemmerne. Det ærede Medlem ønskede, forstod jeg, at Sygekasserne skulde kunne tillade Medlemmerne selv at holde Læge mod at faa en Del af Udgiften dertil godtgjort. Det er Problemer, der gentagne Gange har været under Behandling. Gnidningen mellem Sygekasserne og Lægerne er jo lige saa gammel som Sygekasseinstitutionen. Dagen efter, at den første Sygekasselov var gennemført, begyndte den Tilstand, under hvilken Lægerne krævede deres Part af Statstilskuddet og med Rette krævede et større Honorar, end de den Gang havde fra de da eksisterende Sygekasser. Og Gnidningen er jo ikke blevet mindre gennem Aarene.

Det ærede Medlem gav en Skildring af Lægernes Organisation og af Lægernes Optræden, der ikke var Forhandling, men Fremsettelse af et Ultimatum. Jeg har hørt noget saadant adskillige Gange. Jeg har ogsaa hørt det, naar det drejede sig om Arbejderne, og overfor disse ønskede man Straffebestemmelser indført. Jeg kan dog lige saa lidt overfor Lægerne som overfor Arbejderne være følgagtig i Retning af at søge gennemført strenge Straffebestemmelser mod Folk, der med Berettigelse varétager deres økonomiske Interesser. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg haaber, trods de lidt skeptiske Bemærkninger, der er faldet her, at man gennem fortsat Forhandling kan naa til et Resultat.

Hegelund-Lange: Den højtærede Minister var ikke tilfreds med min Form, og han mente, at jeg havde talt ud fra partipolitiske Synspunkter. Jeg indrømmer, at det selvfølgelig ikke er enhver givet at naa den Elskværdighed i Formen og den fuldkomne Frihed fra partipolitiske Synspunkter, der var karakteristisk for det ærede Medlems Parti, da det stod i Oppo-